

LIBRIS

We know
books

geo vasile

Hotelul argonauților
Albergo degli argonauti

ISBN 978-606-752-048-4

©Editura CHARMIDES / 2016
str. Mihai Eminescu 13, ap. 31
Bistrița, 420041, România Tel: 0263 236257
www.societateadeconcerte.org

Editor: Gavril ȚĂRMURE
DTP și copertă: Francisc BAJA

La versione italiana della silloge romena appartiene all'autore.

CHARMIDES
2016

Cuprins
Sommario

Monahul Tommaso	8
Fra' Tommaso	10
Chiar și pentru un martir	12
Anche per un martire	13
Roșu-apus	14
Rosso tramonto	15
Suprafața anxioasă	16
Superficie ansiosa	17
Leagăn pentru doi	18
Culla per due	19
Adrastea	20
Adrastea	21
Hotelul argonauților	22
Albergo degli argonauti	23
Era parcă noiembrie	24
Era forse novembre	25
Fiziologie pură	26
Pura fisiologia	27
Licoris	28
Licoris	29
Allodola	30
Allodola	31
Vela de sânge	32
Vela di sangue	33
Eden&Ghetou	34
Eden&Ghetto	35

Inimă paleocreștină	36
Cuore paleocristiano	37
Fără retușuri	38
Senza ritocchi	39
Enigmă	40
Enigma	41
Sufletul sclavului	42
L'anima dello schiavo	43
Feroce bucurie	44
Feroce gioia	45
Casa inimii	46
Casa del cuore	47
Lucifer & supușii	48
Lucifero & sudditi	49
Hélas	50
Hélas	51
Act vital de iubire	52
Vitale atto d'amore	53
Cortegiu de umbre	54
Corteo di ombre	55
Incinerare în direct	56
Cremazione in diretta	57
Sinucidere lentă sau fulgerătoare	58
Suicidio lento o repentino	59
Versuri fără soț	60
Versi dispari	61
Bacterie azurie	62
Batterio azzurro	63
Basoreliefuri	64
Bassorilievi	65
Piatra Arsă	66
Piatra Arsă	67
Emoția aurului	68
Emozione dell'oro	69
Numărătoarea inversă	70
Conto alla rovescia	71

Sylvia, Alda, Amelia, Dino, Cesare... ..	72
Sylvia, Alda, Amelia, Dino, Cesare	73
Curtea cu Nuc	74
Il cortile del Noce	75
Urne ermetice	76
Urne ermetiche	77
Tatuaj	78
Tatuaggio	79
Simulacre	80
Simulacri	81
Lexic	82
Lessico	83
Trandafir uman	84
Rosa umana	85
Un gorgan de remușcări	86
Un tumulo di rimorsi	87
Frunză de aur	88
Foglia d'oro	89
E sfârșitul	90
E' la fine	92
Desmărginire	94
Nell'infinito	95
Lacrimi	96
Lacrime	97
Sistola clipei	98
Sistole dell'istante	99
Frenezie	100
Frenesia	101
Flux	102
Flusso	103
Zodiac	104
Zodiaco	105
Fără sânge	106
Senza sangue	107
Fotoni	108
Fotoni	109

Agorafobic	110
Agorafobico	111
Mângâiere	112
Conforto	113
Incident sau accidente	114
Incidenti o accidenti	115
Măhnire	116
Affanno	117
Trup și suflet	118
Corpo e anima	119
Seductie	120
Seduzione	121
Mesager	122
Messo	123
Occidentul meu	124
Il mio Occidente	125
Orele cinci ale serii	126
Alle cinque della sera	127
Tumultul unui glas	128
Tumulto di una voce	129
Pulbere diamantină	130
Polvere adamantina	131
Timp rău	132
Maltempo	133
Vizibilitate	134
Visibilità	135
Tăcere, aur clocotit	136
Silenzio, oro bollente	137
Gânduri conectate	138
Pensieri connessi	139
Dati biobibliografici	140

Monahul Tommaso

Monahul Tommaso și-a recunoscut sub tortură ereziile, riscând pedeapsa capitală.

Și spre-a scăpa de ea s-a prefăcut că-i nebun, rezistând tuturor supliciilor poruncite de juzii bănuitori ai Inchiziției: funia, „veghea, calul de lemn sau măgarul spaniol”, i-au pârjolit subsuorile, i-au înfipt așchii de lemn ascuțite sub unghii, i-au tăiat genele, a fost apoi aruncat la izolare, un fel de gropniță, zisă a crocodilului, din castelul Maschio Angioino, de sus temnicerii chitiți să-l supravegheze, i se pișau și-l scuipau în cap, îi aruncau printre gratii șobolani morți, ca și cum n-ar fi fost de-ajuns cei vii ce se ițeau din găuri, amușinându-i trupul zi și noapte.

În schimb el, ostatic zi și noapte vreme de 27 de ani scria *Metaphisica*, *Theologia*, *La città del sole*, *Apologia lui Galileo*, *Poetica*, dar și sonete:

„Eu m-am născut spre-a mă lupta cu trei flageluri:
tirania, sofisme, ipocrizia,
așa că îmi dau seama cu cât har și-armonie a sădit

în mine Themis' Vigoarea, Înțelepciunea și Iubirea.
O dovadă în plus împotriva acuzatorilor săi, căroro
nu înceta să le spună „candela mea a ars mai mult ulei
decât vinul pe care voi l-ați băut”
că monahul Tommaso nu-l avea în trup pe diavol,
ci dimpotrivă, pe Sfântul Duh....

* Zeița Themis, personificare a Ordinei, a Justiției, a Dreptului

Fra' Tommaso

Fra' Tommaso riconobbe sotto tortura
le sue eresie, rischiando la pena capitale.
E per sfuggirla si finse pazzo, resistendo
a tutti i supplizi inflitti dai dubbiosi giudici
del Sant'Uffizio: la corda, la „veglia”,
„il cavaletto o il poledro”... lo bruciacchiarono
sotto le ascelle, gli confissero pezzetti
di legno acuminati sotto le unghie,
gli tagliarono le ciglia, poi fu buttato alla
segreta sotteranea del coccodrillo dentro
Maschio Angioino, una sorta di botola dove,
dall'alto gli aguzzini gli pisciavano e gli
sputavano addosso, gli gettavano il cibo
come si getta l'osso a un cane, lo deridevano,
gli lanciavano attraverso le grate topi morti
come se non fossero bastati quelli vivi che
scorazzavano passando sul suo corpo
notte e giorno.

Invece lui, ostaggio notte e giorno per 27 anni,
scriveva *Metaphysica*, *Theologia*, *La città del Sole*,
Apologia di Galileo, *Poetica* ma anche sonetti:

„Io nacqui a debellar tre mali estremi:
tirannide, sofismi, ipocrisia;
ond'or m'accorgo con quanta armonia
Possanza, Senno, Amor m'insegnò Temi'.”
Una prova in più contro i suoi accusatori, cui egli
non cessava di dirgli „io ho consumato più olio
che voi vino” che fra' Tommaso non aveva
il diavolo in corpo,
bensì lo Spirito Santo...

* Temi - dea Temi, simbolo dell'Ordine, della Giusizia, del Diritto

Chiar și pentru un martir

Femele iunonice, zodiacii de pământ:
îngerii înșiși erau ispitiți să-și întoarcă
privirile, apoi își făceau cruce,
ție-ți plăcea acel mod în care lumina le
închidea în tăcere, făcându-le să
strălucească-n beznă...

Leda, ninfa iazului,
rochița de vară se rușina parcă
să-i ascundă coapsele, de la genunchi
în sus deveneau brusc îmbietoare
chiar și pentru un martir,
în ciuda vârstei fragede simțea
că poate aprinde chiar piatra:
aplecându-se ca din întâmplare,
îi stârnea până și pe pescarii de oameni;
sângele le țâșnea din ochi
precum vinul la nunta din Cana.

Anche per un martire

Femmine giunoniche, formose,
segni terrosi, gli angeli stessi
giravano la testa a guardare i loro
ancheggiamenti, poi si segnavano,
a te piaceva quel modo in cui la luce
le rinchiudeva nel silenzio, facendole
brillare nel buio...

Leda, la ninfa del laghetto,
indossava un vestitino semplice
che quasi si vergognava di nascondere
le di lei cosce che dalle ginocchia in su
diventavano bruscamente invoglianti
anche per un martire,
nonostante la tenerissima età avvertiva
di poter accendere pure la pietra,
mentre stava piegandosi come per gioco,
stuzzicava pure i pescatori di uomini:
il sangue sgorgava dai loro occhi,
come il vino alle nozze di Cana.

Roșu-apus

Leda jubilând pe piedestalul
neștirbitei sale virginități, prin fanta
măștii te privește absentă,
ești gata s-o acuzi de impudoare,
oare o face dinadins, te-ntrebi...
ea însă îți ignoră fantasmalele de literat,
ea este *pandemia*, singură se salvează...

...lua peștii mai mici sau măricei
aruncați de pescari pe malul bălții
și se amuza copios
scrutându-le agonia, ultimul freamăt
de viață, zbaterea și tresaltul pentru
ultimele picături de aer...

Tu îi mâncai din ochi buzele roșii
de sânge, porii trupului holbați
să o-nghită cu totul vărsau lacrimi
colțuroase, buzele ei roșu-apus otrăvit,
foc nestins în trupul tău de hârtie.

Rosso tramonto

Leda sta giubilando sul piedistallo
della sua indubbia verginità,
dalla fessura della maschera
ti guarda assente,
sei pronto ad accusarla d'impudenza,
lo fa apposta, ti domandi...
lei ignora però i tuoi fantasmi da letterato
lei è *pandemia*, lei si salva da sola...

...prendeva i pesci più piccoli o grandicelli,
buttati dai pescatori sulla riva del laghetto,
si divertiva un mondo a guardare la loro
agonia, il loro ultimo sbattersi
nell'aspirare ultime gocce d'aria,

mentre tu le mangiavi con gli occhi
le labbra rosse di sangue, i pori spalancati
ad ingoiarla trasudavano spigolose lacrime...
le sue labbra rosso tramonto avvelenato,
fuoco perpetuo dentro il tuo cartaceo corpo.

Suprafața anxioasă

Aproape întuneric într-o sală de spectacol
în dezolanta provincie universală,
becuri cu lumină palidă, murdară,
pe scaunul de-alături nimeni alta
decât *Leda* infanta-nfloritoare...

Preludiul: mâna ta a pătruns în trepte
în acea grădină înmiresmată a cărnii,
trezind-o din aproape virginala
ei somnolență, nu erai primul, firește,
îți aminteai de Zeus deghizat
în lebădă, în timp ce șopteai versuri
*fatti non foste a viver come bruti,
ma per seguir virtude e canoscenza,*

Suprafața anxioasă a sexului ascuns de
slip, simțindu-ți mâna, a tresărit,
semn că ar fi devenit un sorb în flăcări.

Superficie ansiosa

Quasi buio in una sala di spettacolo
della squallida provincia universale
lampadine a luce debole sporca,
sulla sedia accanto ti stava proprio *Leda*,
guarda caso, la florida fanciulla...

Il preludio, la tua mano avanzò in quel
giardino di odorose carni, le hai sconvolto
quasi la verginale sonnolenza,
non eri il primo a farlo, naturalmente,
ricordavi Giove travestitosi in cigno
mentre sussurravi i celebri versi
*fatti non foste a viver come bruti,
ma per seguir virtude e canoscenza*

La superficie ansiosa
del sesso nascosto dallo slip avvertì
la tua mano, sussultò come se fosse
diventata un vortice di fiamme.